

**ПРОФСПІЛКА
ТРУДЯЩИХ МЕТАЛУРГІЙНОЇ І ГІРНИЧОДОБУВНОЇ
ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ**

49027, м.Дніпро, вул.І.Акінфієва, 30
п/р 26001000029430, АТ "Укресімбанк"
МФО 322313, код ЄДРПОУ 02674671, м.Дніпро
тел. (056) 372-59-16

E-mail: profmet@at.com.ua

Web: <http://pmguinfo.dp.ua>

28.08.2018 № 03/258

на № _____ от _____

Голові СПО об'єднань профспілок
Г.В. Осовому

**Щодо проекту Закону України
«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України»,
розробленого Міністерством соціальної політики України**

Шановний Григорій Васильович!

ЦК ПМГУ розглянуто проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України», розроблений Міністерством соціальної політики України, який по суті є проектом Закону України «Про зайнятість населення та загальнообов'язкове державне соціальне страхування на випадок безробіття».

Аналіз цього проекту свідчить, що він звужує права застрахованих осіб, при цьому значно розширюються права різного роду посередників на ринку праці, зокрема кадрових агентств.

Вважаємо цей законопроект неприйнятним з огляду на наступні проблемні норми.

Загальні зауваження

Законопроектом передбачено об'єднання Закону України «Про зайнятість населення» та «Про загальнообов'язкове державне страхування на випадок безробіття». При цьому фактично ліквідується Фонд загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття та управління ним на тристоронній основі, що суперечить Основам законодавства України про загальнообов'язкове державне соціальне страхування та несе загрозу ліквідації такого виду соціального страхування. Крім того, передача коштів Пенсійному фонду призведе до постійного дефіциту та заборгованості з виплати допомоги по безробіттю. Залишаються незрозумілими механізм формування **спеціального** бюджету загальнообов'язкового соціального страхування на випадок безробіття, а також роль Національної ради ринку праці зі статусом координаційно-дорадчого органу - відповідно до проекту цей орган наділено повноваженнями тільки вносити узгоджені пропозиції.

Щодо термінологічних визначень

Передбачається зміна термінології, зокрема незрозумілими є мотиви замінити термін «**підходяща робота**» на «**прийнятна**», при цьому в статті 25 проекту даються критерії такої роботи, **що не відповідають Рекомендації МОП № 176**, зокрема щодо рівня заробітної плати та умов праці.

В терміні «державне регулювання зайнятості» виключена одна зі складових – «досягнення повної зайнятості», що суперечить Конвенції МОП № 122.

В терміні «Продуктивна зайнятість» застосовано термін «високопродуктивна праця», виходячи з чого працівник в результаті отримує лише мінімальні гарантії, що аж ніяк не може поєднуватись з високопродуктивною працею.

Зауваження до окремих статей проекту Закону

Статтю 5 проекту значно розширено критерії віднесення до занятого населення, наслідком чого стане штучне збільшення зайнятого населення та зменшення можливостей для соціального захисту безробітних. Визначений у чинному Законі термін «зайнятість» є коректним та не потребує розширення.

Статтю 11 «Масове вивільнення працівників з ініціативи роботодавця» викладено в редакції, що не відповідає Директиві 98/59/ЄС «Про зближення законодавств держав-членів стосовно скорочення штату», оскільки авторами проекту було видозмінено її норми, зокрема, критерії масових вивільнень, поріг яких значно збільшено, як, нажаль, і в чинному Законі України «Про зайнятість населення». Зокрема, включено одночасно два альтернативні варіанти, що пропонується Директивою державам на вибір, при цьому в другому варіанті замість 20 працівників пропонується 20 відсотків працівників, що суперечить вказаній Директиві.

Статтю 15 пропонується затвердити статус Державної служби зайнятості, як Центрального органу виконавчої влади. Проте не визначено джерел його фінансування, що стане особливо актуальним після втрати ДЦЗ статусу виконавчої дирекції Фонду загальнообов'язкового державного соціального страхування на випадок безробіття.

Найбільший негатив юридичної та соціально-економічної точки зору викликає розділ VII «Приватні агентства зайнятості».

Приватні агентства зайнятості – їх діяльність за проектом професійно майже не регулюється. Фактично пропонується декларативний принцип діяльності цих юридичних осіб без будь-якого контролю з боку державних органів та профспілок.

В чинній редакції Закону такий вид діяльності частково обмежується, зокрема, діють зобов'язання щодо узгодження залучення працівників таких агентств з профспілкою, визначення умов в колективному договорі, заборона заміни працівників основного виробництва та після проведення скорочень. Передбачена необхідність отримання дозволу на таку діяльність (хоча ця норма так і не була практично реалізована). Це відповідає Конвенції МОП № 181. Норми Закону необхідно посилювати на основі кращих практик Європейського Союзу, а не копіювати негативний досвід Російської Федерації.

Розробники проекту Закону в частині діяльності приватних агентств зайнятості, які наймають працівників для подальшого виконання ними роботи у підприємств-користувачів, скопіювали норми статей Трудового кодексу Російської Федерації, проте вилучили з них актуальні для працівників захисні положення.

Запропоновано ввести в правове поле України поняття «договору про надання персоналу», що суперечить Цивільному та Господарському кодексам,

оскільки об'єктами цивільних прав є речі, а не людина. **Ці питання повинні регулюватись законодавством про працю, а не Законом в редакції проекту.**

Надісланий законопроект доцільно було готувати в формі змін до зазначених вище законів, а не шляхом викладення в рамках проекту нової редакції останніх, оскільки більшість статей проекту дублюють норми чинних законів як за змістом, так і за структурою.

Вбачається намагання авторів проекту поправити спеціальні закони стосовно зайнятості і соціального страхування за допомогою закону, прийнятого в редакції проекту, що неприпустимо, у тому числі юридичної точки зору.

Зважаючи на викладене, пропонуємо:

1. Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України», розроблений Міністерством соціальної політики України, **не підтримувати, оскільки він створює підґрунтя для порушень прав людини та потребує суттєвого доопрацювання;**

2. Запропонувати створити тристоронню робочу групу для напрацювання узгодженої редакції проекту;

3. У разі ігнорування позиції профспілок – протидіяти його прийняттю, аж до проведення акцій протесту.

З повагою,

Голова ЦК ПМГУ

Комишев С.П.